BUCUREȘTI. Min. 52 al meciului de pe stadionul Dinamo : excelentul Ghiță este învins de șutul lui Frățilă, 1—1
Foto : CH. NEAGOE

O SCHIMBARE LA FAȚĂ ȘI UN TRAUMATISM PSIHIC

„Indiscutabil, constănțenii au realizat duminică, mai ales în primele 45 de minute de joc, ceea ce n-au reușit de la începutul campionatului. Nu este vorba, desigur, de proporțiile scorului, ci de o schimbare la față, de jocul eminamente ofensiv practicat, în care au abundat situațiile de concretizare".

Astfel a sintetizat evoluția Farului, la terminarea meciului cu F. C. Argeș, inginerul LUCREȚIU FLORESCU, cu ani în urmă un admirabil jucător timișorean, mai tîrziu achiziționat de echipa de pe litoral, iar în prezent antrenor cu „carte de vizită" (a promovat pe „Portul" în divizia B în anul 1967) al formației de tineret-rezerve.

Schimbarea la față la care se referea interlocutorul era reclamată cu insistență de vajnicii suporteri locali (unii poate prea înfierbîntați), dar și de hora neplăcută a retrogradării în care este prinsă și echipa lui Cosmoc.

„Dacă și în etapele trecute se repetau asemenea evoluții cu siguranță că acum ne sufla un vînt bun din spate, spune rîzînd Florescu. **La concret vorbind, refacerea cuplului de atacanți Iancu-Tufan, jocul lor combinativ, în forță, activitatea extrem de laborioasă a lui Kallo, utilă a lui Sasu, „obrăznicia" în joc a lui Antonescu, excelent la mijlocul terenului și puncheur în ofensivă, n-au lăsat loc speranțelor argeșene. Țesătura de pase, schimbarea continuă a direcțiilor de atac, permanenta mișcare în teren a jucătorilor cu și fără balon, iată secretele victoriei".**

— Reporterul împărtășește aprecierile dv. Dar de ce oare, numai cînd „cuțitul este la os" se decretează mobilizarea generală în echipă ?

„Dacă mi se punea o asemenea întrebare cînd eram în activitate poate aș fi dat din umeri. Ca antrenor însă mă situez ferm pe poziția luptei împotriva mentalității bolnăvicioase de a explica nereușitele prin banalități, așa cum se mai întîmplă. Fotbalul nu înseamnă altceva decît muncă și obligații. Spectacolul vine de la sine".

Florescu avea dreptate. Jocul bun al constănțenilor îi obligă, de acum încolo, la o pregătire susținută din toate punctele de vedere.

Comportarea oaspeților ne-a fost punctată succint și revelator :

„F. C. Argeș a jucat ca o echipă traumatizată psihic, n-are forță de joc. Apărarea supranumerică organizată doar ca un scop în sine a facilitat succesul Farului. Cu un singur mijlocaș de meserie, Dobrin, foarte șters — am auzit că a jucat cu furunculoză — și cu vîrfuri de atac lipsite de nerv, echipa argeșeană nu putea realiza mai mult. Singura remarcă : Barbu, același jucător sobru și muncitor".

Stelian TRANDAFIRESCU

„LIDERUL NU M-A CONVINS !"

Este constatarea cu care ne-a întîmpinat, în minutul... 91, fostul purtător de acum vreo 20 de ani al tricoului cu nr. 7 al națională noastre, blondul mureșean INCZE II. Mulțumit, desigur, de victoria favoriților, el a privit însă cu ochi critic ambele echipe :

— „U.T.A. nu ar fi cîștigat meciul cu A.S.A. chiar dacă ar fi jucat două săptămîni ! Și cum, dragă doamne, ar fi putut cîștiga, cînd imediat după fluierul de începere arădenii s-au și așezat cu 5 în linia de fund ? Ce altceva a avut de făcut Lereter decît să „macine" linia proprie de 16 m, împreună cu Birău, Bacoș, Pojoni și Bodea ? Ar fi putut fi un meci mare, dacă U.T.A. ar mai fi avut nu „trupa" de acum 20 de ani, cînd eu jucam contra lui Coco, ci echipa completă și forma pe care o presupune titlul de lider".

Și **Incze II**, cu ochelarii pe nas, ne explică doctoral ceea ce cere el de la o echipă aflată pe locul I în clasamentul unei Divizii naționale A. Și nu putem să nu-i dăm dreptate pentru că, în fapt, dorințele lui nu sînt decît aceleași cu cele ale marelui public, cu cele ale specialiștilor noștri și ale... ziariștilor.

„În același timp, dacă și mureșenii noștri ar fi avut toți titularii valizi, poate contribuiau și mai mult la valoarea fotbalului practicat azi. Pentru că A.S.A. a jucat mai bine decît în partidele anterioare, s-a arătat mai combativă ca de obicei. Cred că dacă ar fi luptat cu aceeași ardoare și în partida cu Rapid, nu ar fi pierdut atunci.

Între timp, stadionul se golise și „Loți-baci" tot privea și privea dreptunghiul verde de gazon. Poate se vedea pe el demarînd pe dreapta, pe locul unde altă dată îl ataca Vass...

Îl readuce la realitate un... tranzistor : **„Și acum, iată din nou rezultatele înregistrate azi în Divizia A și clasamentul... locul 9 : A.S.A. Tg. Mureș..."**

„Locul 9 (n. r. de fapt 8—9) : loc de mijloc. Nu e rău, dar putea fi mai bine !... Revin însă la ce am mai afirmat : ar fi putut fi, acesta, un meci mare. Lume vine acum mai multă, la Tg. Mureș, decît pe vremea cînd jucam eu. Păcat că fotbalul ce i se oferă nu e întotdeauna de calitate, cum a fost cel demonstrat de U.T.A. ; nu prea e de locul 1. Așteptam mult mai mult de la lider".

Incze II e necruțător azi, ca pe vremuri, în fața portarilor. Se bucură de victoria reușită de A.S.A. ; îl supără însă înfrîngerea Politehnicii Iași, echipa fiului său. **Incze IV**.

Mircea TUDORAN

„DOREAM SĂ COMENTEZ UN MECI MAI BUN..."

Era prin 1957 cînd dr. MIRCEA LUCA, nume de rezonanță în fotbalul clujean, părăsea arena. Jurase, însă, veșnicie pe altarul sportului drag și nu se putea despărți de febra răscolitoare a stadionului. Iar de atunci, în fiecare duminică, sub arșiță, cer vînăt sau ninsoare, un om își ocupă calm și hotărît locul în tribuna oficială a stadionului din Cluj. De acolo, doi ochi ageri și un suflet fierbinte, se contopesc cu mișcarea din gazon. Un om competent, prezent și duminica aceasta la meciul de „B" disputat dimineață, la recitalul zburdalnicilor puști din deschidere și la partida-vedetă. Un motiv în plus pentru un comentariu de substanță, la meciul „U" — Steaua.

„Aș fi dorit să comentez un meci mai bun...

— Știți, unii ziariștii preferă drept „materie primă" fenomene apte pentru săgețile criticii.

„Ei da, există și asemenea subiecte „grase". Nu este însă cazul nostru. Deși Steaua nu mai este echipa vremurilor mele de fotbalist. Partida de astăzi a întărit o constatare făcută în timp, urmărind unele transmisii ale televiziunii. Și anume, militarii nu mai au un coordonator care să le ordoneze acțiunile și să întrețină continuu sub alertă echipa adversă. Ați văzut ce halfie fantomatică au ?"

— Deși joacă în 4—3—3. Pare cam visătoare...

„Chiar romantică ! Și cît s-au temut mînjii noștri de partida aceasta ! De ce credeți că au intrat atît de crispați în teren ? Prestigiul Stelei, tradiția ei la Cluj, teama de o renaștere a militarilor. Așteptau din moment în moment reapariția acelei echipe cu stil personal..."

— Care n-a venit însă la înălnire.

„Exact ! După gol însă universitarii au jucat treptat mai relaxat, Ce v-a plăcut mai mult la ei ?"

— Tinerețea lor dinamică și Bungău.

„Într-adevăr, acest Bungău a fost și pentru mine o surpriză plăcută. A făcut cel mai valoros meci al său de cînd este la Cluj. Dar Pexa și Solomon nu v-au plăcut ? Și Hălmăgeanu de la oaspeți ?"

— Cum dv. ați făcut carieră pe postul de stoper... Totuși, parcă Solomon a jucat cam riscant. Apropo, pentru că aminteați de aprecieri, ziariștii acordă note. În această calitate dv...

„Ei nu, nu pot acorda note. Cel mult, simple calificative. Și doar pentru „U" Cluj. Moldovan n-a avut ce apăra. În defensivă, Pexa și Solomon — sobri. La mijloc Neșu a muncit mult, Anca sub valoarea sa. În atac, în afara lui Bungău, Oprea cam individualist, Uifăleanu șters. Mustățea... a dat totuși un gol foarte frumos".

...Și dr. Mircea Luca s-a retras între tinerii universitari ai Clujului, savurînd împreună victoria.

Mircea IONESCU

PLOIEȘTI. Un gol în prim plan, cu un autor nevăzut : Pavlovici. (Petrolul — „U" Craiova)
Foto : I. POPESCU

OPT INV LA TRIBUNA

Andrei Mercea, Mircea Luca, Incze II, Ene I Victor Mafteuță, Farcaș II comentează, ală

Printre cei mai fideli spectatori ai meciurilor divizionare A se întîlnesc figuri care evocă un trecut mai apropiat sau mai îndepărtat al fotbalului nostru. Sînt foști jucători, unii foști internaționali, ai echipelor locale, pe care le urmăresc duminică de duminică, bucurîndu-se de succes împreună cu ele sau încercînd sentimentul decepției după înfrîngeri.

Lor
Tg. M
tarii
cu un
echipe
suflet

CONSTANȚA. Deși incomodat de Barbu, Tufan înscrie spectaculos primul gol din seria celor patru administrate argeșenilor
Foto : S. BRAȘOVEANU

UN SECRET PE CARE ÎL ȘTIU MULȚI

Minutul 58 al partidei **Vagonul — Rapid. Dumitru** iese dintr-o „ambuscadă" arădeană și pasează lui **Neagu** aflat la aproximativ 20 de metri de poarta lui **Matache. Pop** și **Boroș** care îl flancau pe negricios atacant feroviar, îl privesc ca hipnotizați. Acesta, fără să ezite, a șutat sec cu stîngul și mingea s-a înfipt în poarta lui **Matache.** Golul a produs un șoc puternic asupra echipei **Vagonul**, o bună parte dintre jucătorii locali încercînd să-i obțină anularea din partea arbitrilor pe motiv de ofsaid. Gesturile revendicative ale acestora s-au repercutat și asupra unei părți a tribunelor.

Mi-am aruncat privirea involuntar asupra colaboratorului nostru, special solicitat pentru acest meci, fostul internațional arădean, ANDREI MERCEA, aflat și el, undeva, în tribună. Nu părea de loc contrariat de decizia arbitrului.

De la această fază controversată am și pornit dialogul cu **Andrei Mercea :**

„Golul a fost perfect valabil, ne spune dînsul cu o deplină obiectivitate. **Lui Neagu i s-a trimis mingea cînd acesta se afla înaintea lui Pop și Boroș. De altfel, Pop s-a oprit inexplicabil, atacantul rapidist trecînd pe lîngă el și șutînd fără ezitare".**

— Credeți că între scorul sever din final și cel favorabil, care încheiase prima repriză, nu se ascunde un secret ? Care reprezintă mai fidel valoarea actuală a **Vagonului ?**

„Secretul, pe care cred că îl știu mulți din Arad, constă în faptul că echipa Vagonul nu este omogenă valoric, unele posturi sînt descoperite și orice șoc scoate la iveală aceste carențe. Din această cauză, golul egalizator, replica organizată tactic și superioară tehnic a feroviarilor, din repriza secundă, i-a scos repede din joc pe fotbaliștii arădeni. Și dacă în prima repriză cei care au crezut că meciul se cîștigă de la sine au fost bucureștenii, în cealaltă parte a meciului cei de la Vagonul au semnat doar condica de prezență.

Diferența de clasă și maturitate s-a vădit tocmai în exploatarea momentelor favorabile. La aceasta a contribuit, decisiv după părerea mea, aportul lucid și de frumoasă ținută tehnică al lui Octavian Popescu, în organizarea unui 4—3—3 elastic, care le-a asigurat rapidiștilor mijlocul terenului și apoi o susținută ofensivă în repriza secundă, în timp ce Vagonul se chinuia să aplice un rigid 4—2—4 neavînd mijlocași apți să închege echipa și mai ales să suplinească o apărare ezitantă și un atac de loc viguros. Iar replica echipei arădene trebuie privită în ansamblul ei, soldată cu un eșec sever, dar conform realității. Pentru că nu pot supraviețui în prima divizie pe baza rezultatelor la pauză sau a ocaziilor ratate"...

Paul SLAVESCU